

[Jensen-Stevns.]

og Naborettigheder; i adskillige Tilfælde var der ogsaa stiftet Ejendomsret derved. Der var saaledes baade i Byjurisdiktioner og i Landjurisdiktioner stiftet en Mængde gyldige Rettigheder med Hensyn til fast Ejendom, uden at disse Rettigheder fremgik af Tingbøgerne. De, der udarbejdede den nye Tinglysningslov, var selvfølgelig ikke uvidende om dette Forhold, og derfor blev der i Lovens § 52 indsat en Overgangsbestemmelse, i Henhold til hvilken saadanne ældre Rettigheder bevarede deres Kraft i 5 Aar efter Lovens Ikrafttræden, hvilket gav rigelig Tid til at faa disse Rettigheder tinglyst. Men da denne 5 Aars Frist var ved at udløbe, viste det sig, at der rundt omkring i Landet stadig var saa mange lovlige Rettigheder over faste Ejendomme, der endnu ikke var sikret ved Tinglysning, at man i Administrationen veg tilbage for at lade den nye Tinglysningslovs Grundprincip træde i Kraft over det hele Omraade; som Følge deraf foreslog man og fik paa Rigsdagen gennemført en ny Lov, som forlængede Fristen med yderligere 5 Aar. Denne 5 Aars Periode udløber den 31. Marts dette Aar, men man er i Virkeligheden paa dette Omraade ikke naaet stort videre, end man var i 1926. Jeg har selv personlig gennem mange Aar været knyttet til Tinglysningsvæsenet, jeg har arbejdet med Tingbøger og har derfor et tydeligt Indtryk af, hvilken Mængde af tinglige Rettigheder, Servitutrettigheder og andre, der bestaar uden at være blevet tinglyst. De er hidtil ikke blevet tinglyst og vil næppe heller lettelig blive det i Fremtiden. Folk undlader det dels paa Grund af Ulejligheden og Bekosteligheden, dels vel ogsaa fordi de nye Regler ikke er blevet tilstrækkelig indarbejdet i Befolkningen.

Det foreliggende Lovforslag har en meget betydelig Interesse, da det bryder med Lovens Hovedprincip, som er det, at uden Tinglysning haves der ingen Retsbeskyttelse. Det er i Virkeligheden et overmaade interessant lille Lovforslag, vi her beskæftiger os med. Det viser, at Mefisto alligevel har faaet Ret over for vor juridiske Videnskab og over for Lovgivningsmagten i det hele taget. Man vil erindre, at det er Mefisto, som siger: Graa, kære Ven, er al Teori, grønt er alene Livets gyldne Træ. Det er ud fra denne Erkendelse, at dette lille Lovforslag er udformet; det giver Udtryk for den Betragtning, at naar man ikke kan faa Livet til at rette sig efter Loven, saa maa man bekvemme sig til at ændre Loven efter Livets Krav. Jeg er der-

for meget vel tilfreds med, at Lovforslaget er blevet fremsat, og jeg takker den højtærede Minister, fordi han har ladet det udarbejde og fremsat det. Naar det vedtages, vil det medføre, at saadanne Rettigheder over fast Ejendom, om hvilke det med Rimelighed maa antages, at de er stiftet før den 1. April 1927, ogsaa i Fremtiden bevarer deres Gyldighed.

Samtidig giver Lovforslaget en bekvem og billig Adgang til at faa saadanne Rettigheders Eksistens fastslaaet. Hvor der er Mulighed for, at en utinglyst Ret er gyldigt stiftet før den 1. April 1927, skal Tinglysningsdommeren paa vedkommende Mands Opfordring tage sig af Sagen, saa at der kan komme en Afgørelse paa den, og det er efter mit Skøn en nem og tvangfri Fremgangsmaade, som Forslaget her tilbyder. Der tages et vidtgaende Hensyn til Borgerne, idet Fremgangsmaaden er simpel, der kræves ikke strengt Bevis for, at Retten er stiftet, og endelig vil Bekostningen blive ganske lille.

Jeg er altsaa tilfreds med det foreliggende Lovforslag og takker Ministeren, fordi han har fremsat det. Det er mig bekendt, at der fra anden Side ønskes nedsat Udvalg angaaende Sagen, og der er maaske Enkeltheder, som kan fortjene en særlig Overvejelse i et Udvalg. Mit Parti vil gerne deltage i en saadan Behandling og medvirke til Sagens Fremme.

C. J. F. Sven: Det Parti, jeg tilhører, kan ligesom den ærede sidste Taler tilsige Lovforslaget en velvillig Behandling. Dog vil jeg straks sige, at vi maa mene det rigtigst, at der bliver nedsat et Udvalg til noget nøjere at se paa Forslaget, for selv om vi rent principmæssigt kan mene det paakrævet, at der træffes Foranstaltninger vedrørende disse tinglige Rettigheder, hvis Tinglysning nu har været udsat i 10 Aar efter Tinglysningslovens Ikrafttræden, er vi ikke helt overbevist om, at den Maade, hvorpaa de tilstedeværende Vanskeligheder er foreslaaet løst, er den rigtige. Man kan ikke se væk fra, at Forslaget i Virkeligheden bryder med de Principper, der ligger til Grund for selve Tinglysningsloven. Man indfører her Regler om en Gruppe Rettigheder, som i Fremtiden nogenledes vil svæve i Luften, idet man til enhver Tid kan optage Spørgsmaalet om, hvorvidt de nu er absolut tinglige — med „absolut“ mener jeg bindende ogsaa over for godtroende Erhververe af den tjenende Ejendom.

Den højtærede Justitsminister har i Bemærkningerne til Lovforslaget gjort op-